

Επί γης Ειρήνη. Χριστούγεννα και ο “λησμονημένος” αδελφός.

Χριστούγεννα, μεγάλη εορτή της Ορθοδοξίας. Εορτάζουμε την γέννηση του ενανθρωπήσαντος Κυρίου. Ο νους μας γυρίζει πολλά χρόνια πίσω στο παρελθόν, στα ξένοιαστα παιδικά χρόνια. Χωρίς φανταχτερά λαμπιόνια και ηλεκτρονικά παιχνίδια με τον ευτραφέστατο Άγιο Βασίλειο. Τίποτα το κοινό ανάμεσα στον πραγματικό Άγιο Βασίλειο, τον λιτοδίαιτο και λιπόσαρκο ασκητή και τον εμπορευματοποιημένο.

Και, όμως, οι ψυχές και οι καρδιές των γονέων και οι δικές μας ήταν πλημμυρισμένες από φως. Το φως της πραγματικής γονεϊκής αγάπης έκανε τα πρόσωπα όλων να λαμποκοπούν όλο το άγιο 12ήμερο. Το φως του άστρου της Βηθλεέμ, πάνω από το ταπεινό σπήλαιο-σταύλο της γεννήσεως του ενανθρωπήσαντος Λόγου είχε ριζώσει στις καρδιές όλων και ακτινοβολούσε προς τα έξω.

Το «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη», εγένετο πράξις. Οι ταραγμένες καρδιές εδέχοντο το μήνυμα της γεννήσεως και αναπαύοντο, αγαλλιούνταν. Το μήνυμα των αγγέλων, εκείνο το βράδυ, ήταν ότι η γέννηση του Κυρίου θα έφερνε την ειρήνη εις τις καρδιές των ανθρώπων και ως λογικό συνακόλουθο θα ήταν και η επικράτηση της ειρήνης επί γης. Οι άνθρωποι με ειρήνη εις τις καρδιές των, με τον Κύριο παρόντα, δεν καταφεύγουν εις πολέμους. Οι πόλεμοι είναι εκ του πονηρού. Πολλά δεινά προέρχονται εκ των πολέμων. Θα ήτο δυνατόν ο Θεός να ευνοεί πολέμους;; Μη γένοιτο. Η γέννηση του Θεανθρώπου άνοιξε τον δρόμο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους. Φόρεσε ο Κύριος την ανθρώπινη σάρκα και τη δόξασε. Χαρά εν ουρανῷ και επί γης. Δοξολογούν οι άγγελοι και πληροφορούν και κοινωνούν το χαρμόσυνο άγγελμα εις τους ταπεινούς βοσκούς που έβοσκαν τα πρόβατά των κοντά στο σπήλαιο. Πληροφορούνται τη γέννηση του Θεού Λόγου και πρώτοι τον προσκυνούν, οι άσημοι βοσκοί και όχι οι διάσημοι και προύχοντες της εποχής.

Αυτές τις άγιες ημέρες, τις χαρμόσυνες και εορταστικές, ο καθένας μας προσπαθεί να περάσει όσο γίνεται καλύτερα ανάβοντας πολύχρωμα λαμπιόνια και καταναλώνοντας μεγάλες ποσότητες ποτού και φαγητών. Υπάρχουν άνθρωποι που υποφέρουν. Δεν τους άγγιξαν οι φωνές και οι φαντακτερές, άνευ πνευματικότητας, εκδηλώσεις. Ζουν στη φτώχεια και εις τη λησμονιά. Ξεχασμένοι από τους ανθρώπους της εποχής μας, λησμονημένοι από φίλους και συγγενείς. Κλεισμένοι μέσα στο φτωχικό τους και πολλοί από ανήμποροι και εις το κρεβάτι του πόνου. Περιμένουν.....

Τι περιμένουν;; Τη δική μας ανθρωπιά. Τη ζεστή «Καλημέρα» και μια χαρμόσυνη ευχή. «Επί γῆς εἰρήνη». Ειρήνη και αγάπη στις καρδιές μας. Περιμένουν να τους ανοίξουμε την πόρτα του σπιτιού και της καρδιάς. Να συνειδητοποιήσουν ότι ο Χριστός γεννήθηκε στο σπήλαιο, πριν από χιλιάδες χρόνια, αλλά γεννιέται κάθε μέρα στις καρδιές μας, στις ψυχές μας. Στους ξεχασμένους αυτούς ανθρώπους μπορέσουμε να προσφέρουμε και κάτι υλικό είτε από το υστέρημα είτε από το περίσσειμά μας. Ο Κύριος θα το ανταποδώσει εκατονταπλασίονα. Θα πράξουμε το καθήκον μας και ως άνθρωποι αλλά και ως χριστιανοί. Πράγματι, το αγγελικό μήνυμα «επί γῆς εἰρήνη» «έγινε κτήμα μας, φύτρωσε εις την καρδιά μας και φεγγοβολεί γύρω μας φως αγάπης, φιλανθρωπίας και Χριστού. Δεν χρειάζεται να ανάψουμε πολύχρωμα και ακριβά λαμπιόνια . Το φως που θα εκπέμπεται από τις καρδιές μας θα φωτίζει πιο έντονα και πραγματικά την κτίση.

Από τέτοιο φως έχουμε όλοι μας ανάγκη και όχι φως ψεύτικο και υλικό που κουράζει τις ψυχές και ταλαιπωρεί τον σύγχρονο άνθρωπο της ύλης και της υπερκατανάλωσης. Το φως του άστρου της Βηθλεέμ εκπέμπει αενάως το Φως του και οι άγγελοι ατελεύτως υμνολογούν «επί γῆς εἰρήνη». Ειρήνη εις τις καρδιές όλων μας. Όχι μόνο κατά το άγιο 12ήμερο, αλλά εφ' όρου ζωής, για να γίνουμε άξιοι της πραγματικής ατελεύτου Ζωής.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός

Мир на земле. Рождество и «забытый» брат.

Рождество, великий праздник православия . Мы празднуем рождение воплотившегося Господа. Наше сознание возвращается на много лет назад, в беззаботные годы детства. Никаких вычурных фонариков и электронных игр со скромным Василием Василием. Ничего общего между настоящим святителем Василием, сидящим на диете и изможденным подвижником, и коммерциализированным.

И все же души и сердца родителей и наши были залиты светом. Свет настоящей родительской любви освещал лица всех на протяжении святых 12 дней. Свет Вифлеемской звезды, над скромной пещерой-хлебом рождения воплощенного Слова , пустил корни в сердцах всех и распространился вовне.

«Слава в высокие Бог и на земля мир , это случилось практика . Тревожные сердца получили весть о рождении и, отдыхая, радовались. Послание ангелов в ту ночь заключалось в том, что рождение Господа принесет мир в сердца людей и, как логическое следствие, станет преобладание мира на земле. Люди с миром в сердце, в присутствии Господа не прибегают к войнам. Войны от зла. Много страданий приносит война. Возможно ли, чтобы Бог благоволил войнам?? Не рождайся. Рождение Богочеловека открыло путь спасения рода человеческого. Господь облекся в человеческую плоть и прославил ее. Радость на небе и на земле. Ангелы прославляют, сообщают и сообщают радостную весть смиренным пастырям, пасшим своих овец возле пещеры. Они извещены о рождении Бога -Слова и первыми поклоняются Ему, смиренные пастыри, а не знаменитые и выдающиеся люди того времени.

В эти святые дни , радостные и праздничные, каждый из нас старается провести время как можно лучше, зажигая разноцветные фонарики и потребляя большое количество напитков и еды. Есть

люди, которые страдают. Их не тронули голоса и яркие, бездуховные проявления. Они живут в нищете и забвении. Забытый людьми нашего времени, забытый друзьями и родственниками. Заперты в своих беднях, многие из них беспомощны и лежат на одре боли. Они ждут.....

Чего они ждут?? Наша собственная человечность. Теплое «Доброе утро» и счастливое пожелание . " Эпи земля мир .' Мир и любовь в наших сердцах. Они ждут, чтобы мы открыли дверь нашего дома и сердца. Осознать, что Христос родился в пещере тысячи лет назад, но рождается каждый день в наших сердцах, в наших душах. Этим забытым людям мы сможем предложить что-то материальное либо из нашего резерва, либо из наших излишков. Господь воздаст за это сторицей. Мы будем выполнять свой долг и как люди, и как христиане. Действительно, ангельское послание » земля мир «стал нашим достоянием, вырос в наших сердцах и сияет вокруг нас светом любви, милосердия и Христа. Нам не нужно зажигать разноцветные и дорогие фонарики. Свет, который будет излучаться из наших сердец, сильнее и по-настоящему осветит творение.

Нам всем нужен именно такой свет, а не ложный и материальный свет, который утомляет души и поражает современного человека материей и чрезмерным потреблением. Свет Вифлеемской звезды постоянно излучает свой свет и ангелы без конца поют « мир на земле ». Мир в сердцах каждого из нас. Не только в течение святых 12 дней, но и на всю жизнь, чтобы стать достойными настоящей бесконечной Жизни.

Миргиотис Панайотис

Математический

